

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 81/23

V Luxemburgu 17. mája 2023

Rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-312/20 | EVH/Komisía

Žaloba, ktorú podal nemecký výrobca elektrickej energie, spoločnosť EVH, proti rozhodnutiu Komisie, ktorým sa schvaľuje nákup aktív spoločnosti E.ON spoločnosťou RWE, sa zamietá

Všeobecný súd najmä zdôraznil, že výmena aktív medzi nezávislými podnikmi nepredstavuje „jednú koncentráciu“

V marci 2018 oznámili spoločnosti RWE AG a E.ON SE, ktoré sú založené podľa nemeckého práva, že chcú uskutočniť komplexnú výmenu aktív prostredníctvom troch koncentrácií (ďalej len „celková transakcia“).

Prostredníctvom prvej transakcie zamýšľala RWE, ktorá pôsobí v celom reťazci dodávok energie vo viacerých európskych krajinách, získať výlučnú alebo spoločnú kontrolu nad niektorými výrobnými zariadeniami spoločnosti E.ON., ktorá je dodávateľom elektrickej energie pôsobiacim vo viacerých európskych krajinách. Druhá transakcia spočívala v tom, že E.ON získa výlučnú kontrolu nad činnosťami distribúcie a maloobchodného predaja energie, ako aj nad niektorými výrobnými zariadeniami spoločnosti innogy SE, ktorá je dcérskou spoločnosťou RWE. Pokiaľ ide o tretiu transakciu, tá stanovovala nadobudnutie 16,67 % akcií spoločnosti E.ON spoločnosťou RWE.

Prvá a druhá koncentrácia boli predmetom kontroly zo strany Európskej komisie, zatiaľ čo tretiu koncentráciu preskúmal Bundeskartellamt (Spolkový úrad pre hospodársku súťaž, Nemecko).

V apríli 2018 oznámila nemecká spoločnosť EVH GmbH, ktorá vyrába elektrickú energiu na nemeckom území z konvenčných, ako aj obnoviteľných zdrojov energie, Komisii, že si želá zúčastniť sa na konaní týkajúcom sa prvej a druhej koncentrácie, a teda dostať príslušné dokumenty.

Prvá koncentrácia bola Komisii oznámená 22. januára 2019. Rozhodnutím z 26. februára 2019¹ (ďalej len „sporné rozhodnutie“) Komisia rozhodla, že nie je proti oznámenej transakcii, a vyhlásila ju za zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 139/2004².

EVH³ podala na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia. Všeobecný súd, ktorý túto žalobu

¹ Rozhodnutie C(2019) 1711 final z 26. februára 2019, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a Dohodou o EHP (vec M.8871 – RWE/E.ON Assets).

² Nariadenie Rady z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi („nariadenie ES o kontrole koncentrácií“) (Ú. v. EÚ L 24, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40). Podľa článku 6 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, ak Komisia zistí, že oznámená koncentrácia nevzbudzuje vážne pochybnosti, pokiaľ ide o jej zlučiteľnosť so spoločným trhom, rozhodne, že nie je proti nej, a vyhlási, že je zlučiteľná so spoločným trhom.

³ Treba uviesť, že žaloby o neplatnosť proti tomuto rozhodnutiu podalo aj desať ďalších podnikov. Všetky tieto žaloby boli zamietnuté buď ako nepripustné, alebo vo veci samej. Pozri súvisiace veci: rozsudky zo 17. mája 2023, Stadtwerke Leipzig/Komisía, [T-313/20](#), GWS Stadtwerke Hameln/Komisía, [T-314/20](#), TEAG/Komisía, [T-315/20](#), Naturstrom/Komisía, [T-316/20](#), EnergieVerbund Dresden/Komisía, [T-317/20](#), eins energie in sachsen/Komisía, [T-318/20](#), GGEW/Komisía, [T-319/20](#), Mainova/Komisía, [T-320/20](#), enercity/Komisía, [T-321/20](#) a Stadtwerke Frankfurt am Main Holding/Komisía, [T-322/20](#).

zamietol, najprv vo vzťahu k výmene aktív spresnil pojem „jediná koncentrácia“. Následne sa Všeobecný súd vôbec po prvýkrát vyjadril k povinnosti Komisie uverejniť rozhodnutia prijaté na základe článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 139/2004. Napokon spresnil dĺžku obdobia, ktoré musí Komisia analyzovať na účely posúdenia zlučiteľnosti dotknutej koncentrácie s vnútorným trhom, a skúmal pojem „spoloční akcionári“.

Posúdenie Všeobecného súdu

Všeobecný súd v prvom rade zamietol námietku neprípustnosti vznesenú spoločnosťou RWE z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie spoločnosti EVH.

V tejto súvislosti Všeobecný súd pripomenul, že podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiu určenému inej osobe len vtedy, ak sa jej uvedené rozhodnutie týka priamo a osobne.

Pokiaľ ide o priamu dotknutosť, Všeobecný súd uviedol, že vzhľadom na to, že sporné rozhodnutie povolilo okamžité uskutočnenie prvej koncentrácie, mohlo privodiť okamžitú zmenu situácie na dotknutých trhoch. Z toho vyplýva, že EVH, ktorá pôsobí na tomto trhu, je sporným rozhodnutím priamo dotknutá.

Pokiaľ ide o osobnú dotknutosť spoločnosti EVH, Všeobecný súd pripomenul, že v rámci rozhodnutia vyhlasujúceho zlučiteľnosť koncentrácie s vnútorným trhom, sa osobná dotknutosť tretieho podniku určuje v závislosti jednak od ovplyvnenia jeho postavenia na trhu a jednak od jeho účasti na správnom konaní. V prejednávanej veci sa teda vzhľadom na významnú účasť spoločnosti EVH na správnom konaní, jej postavenia konkurenta účastníkov koncentrácie, ako aj prípadný vplyv na hodnotu niektorých investícií, ktoré EVH konkrétne vymedzila v nadväznosti na koncentráciu, treba domnievať, že EVH je sporným rozhodnutím osobne dotknutá.

V druhom rade, pokiaľ ide o vec samu, Všeobecný súd najprv zamietol žalobný dôvod, ktorým sa Komisii vytýka jednak to, že nevykonala kontrolu tretej koncentrácie, a jednak to, že tri koncentrácie nepovažovala za súčasť jedinej koncentrácie.

Pokiaľ ide o tretiu koncentráciu, Všeobecný súd rozhodol, že EVH nemôže dôvodne tvrdiť, že tretia koncentrácia je koncentráciou v zmysle článku 3 nariadenia č. 139/2004⁴.

V tejto súvislosti v prvom rade uvádza, že žaloba sa formálne týka len rozhodnutia Komisie, ktorým sa prvá koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Toto rozhodnutie pritom neobsahuje výslovne rozhodnutie o otázke, ako treba vzhľadom na pojem „koncentrácia“ kvalifikovať tretiu koncentráciu, a teda ani o právomoci Komisie rozhodovať o jej zlučiteľnosti s vnútorným trhom. EVH sa preto na Všeobecnom súde nemôže domáhať, aby rozhodol o otázke právomoci, ktorou sa Komisia v napadnutom rozhodnutí nezaoberala. Okrem toho, ak by sa EVH domnievala, že tretia koncentrácia môže mať význam na úrovni Únie, mohla podať Komisii sťažnosť a v nej jej navrhnúť, aby túto záležitosť preskúmala, pričom Komisia by v takom prípade bola povinná rozhodnúť o svojej právomoci ako kontrolného orgánu.

V druhom rade a v každom prípade platí, že nadobudnutie menšinového podielu môže viesť k prevzatiu kontroly len vtedy, ak sú s menšinovým podielom spojené osobitné práva, ktoré vedú k získaniu výlučnej kontroly *de iure*, alebo ak menšinový akcionár získa z dôvodu osobitných okolností výlučnú faktickú kontrolu.⁵ V prejednávanej veci pritom EVH netvrdila, že by s menšinovým podielom, ktorý nadobudla RWE, boli spojené osobitné práva, ani nepreukázala, že by RWE nadobudla výlučnú faktickú kontrolu nad spoločnosťou E.ON.

Pokiaľ ide o otázku, či tri koncentrácie možno považovať za súčasť jedinej koncentrácie, Všeobecný súd pripomenul,

⁴ Toto ustanovenie, nazvané „Definícia koncentrácie“, stanovuje kritériá, ktoré musí transakcia spĺňať, aby sa mohla považovať za koncentráciu v zmysle práva Únie.

⁵ Pozri v tomto zmysle body 57 a 59 konsolidovaného oznámenia Komisie o právomoci podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ C 95, 2008, s. 1).

že na tento účel musia byť splnené dve podmienky.⁶ Na jednej strane je potrebné, aby transakcie boli vzájomne závislé, a teda by sa jedna bez druhej neuskutočnili. Na druhej strane musí výsledok týchto transakcií spočívať v tom, že sa jednému alebo viacerým podnikom zverí priama alebo nepriama hospodárska kontrola nad činnosťou jedného alebo viacerých ďalších podnikov. Vzhľadom na tieto podmienky **sa pojem „jediná koncentrácia“ nemôže uplatniť, ak nezávislé podniky získajú kontrolu nad odlišnými cieľmi, ako je to v prípade výmeny aktív.**

V prejednávanej veci z preskúmania Všeobecným súdom vyplýva, že celková koncentrácia spĺňa podmienku týkajúcu sa vzájomnej závislosti, ale nie podmienku týkajúcu sa výsledku. Medzi tromi koncentraciami totiž neexistuje funkčná spojitosť, keďže celková transakcia v prejednávanej veci nie je transakciou, ktorou by sa uskutočňovalo viacero priebežných transakcií na účely dosiahnutia kontroly nad jedným alebo viacerými podnikmi tým istým podnikom alebo tými istými podnikmi. Za týchto okolností, keďže jedna z dvoch podmienok nie je splnená, mohla Komisia oprávnené tieto tri koncentrácie považovať za transakcie, ktoré nepredstavujú súčasť jedinej koncentrácie.

Z toho vyplýva, že Komisia nepostupovala rozporuplne, keď analyzovala prvú a druhú koncentráciu oddelene, pričom v spornom rozhodnutí zohľadňuje ich vzájomné účinky.

V tejto súvislosti Všeobecný súd na úvod spresnil, že aj keby mal potvrdiť existenciu pravidla prednosti za podmienok definovaných Komisiou, teda to, že koncentrácia musí byť preskúmaná s prihliadnutím na všetky predtým oznámené transakcie, uvedené pravidlo sa v prejednávanej veci neuplatní. Prvá koncentrácia bola totiž formálne oznámená pred druhou koncentraciou. Všeobecný súd dodal, že vzhľadom na vzájomnú právnú a faktickú závislosť dotknutých koncentrácií by automatické uplatnenie tohto pravidla mohlo mať svojvoľné účinky na rozsah analýzy Komisie. Pokiaľ teda tieto koncentrácie majú spojitosť umožňujúcu Komisii predvídať pravdepodobné účinky každej koncentrácie na trh, prináleží Komisii, aby to zohľadnila pri celkovom posúdení všetkých relevantných dôkazov, ktoré uskutočňuje pri každej z týchto koncentrácií. Tieto koncentrácie totiž predstavujú vo vzťahu k ostatným transakciám skutočnosť, ktorú musí Komisia zohľadniť pri svojej celkovej analýze účinkov koncentrácie na vnútorný trh.

Všeobecný súd následne zamietol žalobný dôvod založený na porušení práva na účinnú súdnu ochranu, keďže k uverejneniu sporného rozhodnutia došlo po značnom časovom odstupe, pričom pripomenul, že oneskorené uverejnenie aktu Únie nemá vplyv na jeho platnosť.

Všeobecný súd v rámci svojej analýzy uviedol, že hoci nariadenie č. 139/2004 nestanovuje povinnosť uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* rozhodnutia Komisie prijaté v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia, Komisia si v praxi uložila povinnosť takéto rozhodnutia uverejniť, pričom musí rešpektovať dôvernú, ktorú treba zabezpečiť v súvislosti s informáciami, ktoré podliehajú služobnému tajomstvu alebo iným výnimkám verejného poriadku.⁷ Všeobecný súd sa domnieva, že takýto prístup je v súlade s povinnosťou Komisie zabezpečiť, prostredníctvom primeraných opatrení na uverejnenie, právo tretích osôb, ktorých sa tieto rozhodnutia priamo a osobne týkajú, na účinnú súdnu ochranu.

Všeobecný súd napokon zamietol žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení Komisie, pokiaľ ide o zlučiteľnosť dotknutej koncentrácie s vnútorným trhom, ktorý sa týka najmä jednak výberu údajne príliš krátkeho obdobia analýzy a jednak nedostatočného preskúmania vplyvu, ktorý by RWE mohla mať na E.ON, najmä s prihliadnutím na ich spoločných akcionárov.

Pokiaľ ide o obdobie analýzy, Všeobecný súd pripomenul, že pri kontrole koncentrácií musí Komisia posúdiť, či koncentrácia môže významne narušiť účinnú hospodársku súťaž na vnútornom trhu alebo na jeho podstatnej časti. Takáto analýza predpokladaného vývoja pozostávajúca zo skúmania, v čom by koncentrácia mohla zmeniť faktory určujúce stav hospodárskej súťaže na danom trhu, vyžaduje predstavu rôznych reťazení príčin a následkov, aby bolo

⁶ Pozri v tomto zmysle odôvodnenie 20 a článok 3 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 139/2004.

⁷ Pozri body 2 a 5 dokumentu *Guidance on the preparation of public versions of Commission Decisions adopted under the Merger Regulation* (usmerňujúci dokument k vypracovaniu verejných verzií rozhodnutí Komisie prijatých podľa nariadenia o fúziách).

možné vychádzať z tých najpravdepodobnejších. Z toho vyplýva, že Komisia musí posudzovať účinky koncentrácie v období, ktorého maximálna dĺžka nemôže presiahnuť horizont, v ktorom určité udalosti nastanú s dostatočnou mierou istoty. V tomto zmysle nemožno od Komisie požadovať, aby vykonala analýzu budúceho vývoja na základe prvkov, ktorých dlhodobé účinky by nemohla s primeranou mierou chybovosti predvídať.

Pokiaľ ide o spoločný vplyv spoločnosti RWE a tretej spoločnosti na E.ON, Všeobecný súd nevylúčil, že existencia spoločných akcionárov, a to držanie akcií v konkurenčných podnikoch rovnakými inštitucionálnymi investormi a ich nekoordinované účinky na hospodársku súťaž, môže znížiť konkurenčný tlak na ostatných konkurentov. Samotný účinok tohto zníženia však v zásade sám osebe nestačí na preukázanie zásadného narušenia účinnej hospodárskej súťaže v rámci teórie ujmy založenej na nekoordinovaných účinkoch. V prejednávanej veci pritom Všeobecný súd uviedol, že EVH nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by mohli preukázať, že podiel dotknutej tretej spoločnosti na kapitále spoločností RWE a E.ON predstavuje skutočnosť naznačujúcu, že už existuje sklon k spoločnej dominancii. Z toho vyplýva, že Komisii nemožno vytýkať, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa k tejto skutočnosti nevyjadrila.

S prihliadnutím na tieto úvahy **Všeobecný súd zamietol žalobu v celom rozsahu.**

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Zostaňte v spojení!

